



Palungjit.com > พุทธศาสนา > อภิญา - นรมฐาน
อภิญาปฏิวัติ

บันทึกตัวรับ คุณ Jeerachai BK.
คุณมาครั้งล่าสุดเมื่อ เมื่อวานนี้ เวลา 02:43 PM
ข้อความส่วนตัว: ยังไม่อ่าน 0, รวม 1.

แผงควบคุมส่วนตัว คู่มือการใช้ กลุ่มชมรม รายชื่อสมาชิก ปฏิทิน ข้อความใหม่ ค้นหา ลิงค์ที่ไข่มอย Log ou

[รายชื่อผู้บริจาค](#) | [ร่วมบริจาค](#)



สนับสนุนเว็บพลังจิต โดยการลง Banner ตรงตำแหน่งนี้ 1,000 บาทต่อเดือน...สนใจอ่านต่อ



ดูฉบับแรกที่ยังไม่ได้อ่าน

เมื่อวานนี้, 06:02 PM

คำสั่งเพิ่มเติม ค้นหาในกระทู้นี้ ให้คะแนนกระทู้ เรียบเรียงคำตอบ

#1

wellrider

ผู้ร่วมสนับสนุนบริจาค

อภิญาปฏิวัติ



วันที่สมัคร: Jan 2007
ข้อความ: 2,590
ได้หรือยังไม่: 0
ได้รับอนุมัติมา 19,904 ครั้ง ใน 2,108 ไฟล
พลังการให้คะแนน: 1323

" อภิญา ๕ "

หลวงพ่อฤาษีสั่งดำ

- ๑. อิทธิฤทธิ์ญาณ มีความรู้ในการแสดงฤทธิ์ต่าง ๆ
- ๒. กิพัสตญาณมีความรู้เหมือนรูทิพย์
- ๓. เจโตปริยญาณรู้วาระจิตของตนและสัตว์
- ๔. จุตูปปาตญาณรู้ว่าสัตว์ที่ตายแล้วไปเกิด ณ ที่ใด
- ๕. บุพพนิวาสนุสสติญาณระลึกชาติหนหลังได้

๕ ข้อข้างบนนี้ กำนวมเรียกว่า "อภิญา" เพราะมีความรู้เกินกว่าสามัญจะพึงทำได้ อภิญาทั้ง ๕ นี้เป็นลึกลับวิเศษ ลึกลับจนสามารถปฏิบัติ หรือฝึกหัดจิตของตนเองให้ได้ ให้ถึงได้ทุกคน ไม่เลือกชั้นวรรณะ ไม่เลือกศาสนาธรรม แต่เลือกเอาเฉพาะผู้ทำถูก ทำจริง และทำดี ถ้าทำจริง ทำถูก และทำแต่พอดีแล้ว ได้เหมือนกับหมดวันเสียแต่กำพุริ้นอกกลุ่มออกทางกำนั้น ที่จะไม่พบไปถึง กำพุริ้นอกจางสงสัยว่า เมื่ออภิญยานี้เป็นของคนที่รู้ทุกการแล้ว ทำในกำปฏิบัติกรรมฐานสมัยนี้ผิดส่วน สำนักกรรมฐานก็ก่อตั้งกันขึ้นเหมือนดอกเห็ด ทำในเขาเหล่านั้นไม่มีใครได้อภิญา? ถ้ากำนั้นทำอย่างนี้ ก็ขอตอบว่า ที่เขาได้เขาถึงในปัจจุบันนี้ก็มีมาก แต่เขาไม่กล้าแสดงตนให้กำทราบ เพราะดีไม่เท่ากันนั้นแหละจะหาว่าเขาน่า ๆ บอ ๆ เสียก็ได้ ที่ปฏิบัติกันก่อนล้มก่อนตายไม่ได้พลวงอะไรเลยแม้แต่ผู้บวชกันก็มี ก็ไม่ปรากฏผลก็เพราะเขาปฏิบัติไม่ถูก

บางสำนักก็ไม่แต่เพียงปฏิบัติไม่ถูกอย่างเดียว ยังแถมสร้างแบบสร้างเพนปฏิบัติเป็นของตนเอง แล้วแถมอ้างว่าเป็นของพระพุทธเจ้า ทำการโฆษณาคุณภาพแล้วก็สอนกันไปตามอารมณ์ ตามความติดความนึกของตัวเอง พอทำกันไปไม่กี่วันก็มีการสอเสียดขึ้นเสียดลำดับ แล้วออกใบประกาศรับรองว่าตนนั้นได้ชั้นนั้น ตนนี้ได้ชั้นนี้ ดรีนพิสูจนกันบ้างจริง ๆ ปรากฏว่าไม่ได้อะไรเลย แต่ต่อผู้บวชญาณาก็ไม่ได้ แล้วยังแถมบ๊วตติตติพิศ หลงพิศ เป็นมัจฉากฎีไปเสียอีก กรรมหนักแท้ ๆ

ในบางสำนักก็ให้ชื่อสำนักของตนเป็นสำนักวิปัสสนา แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาสอนไปตามลัทธิของตน ถูกหรือผิดไม่รู้
แล้วแถมยังดูยี่งออีกว่าพวกฉันเป็นพวกวิปัสสนา ฉันไม่ใช่สมณะ: พวกสมณะต่ำ ไปนิพพานยังไม่ได้
ส่วนวิปัสสนาของฉันเป็นทางลัดไปนิพพานโดยตรงเลย น่าสงสารแท้ ๆ ช่างไม่รู้ทำรัฐสืบเอาเสียเลย ความรู้อะไรไปนิพพานนั้น
พระพุทธเจ้าสอนไว้ชัดเจน ไม่ปิดบังอำพรางแต่ประการใด **ท่านสอนว่า ผู้ที่มุ่งพระนิพพานนั้น**

ในขั้นต้นต้องรักษาสติกับสัมฤทธิ์ รักษาดียิ่งกว่าชีวิต ที่เรียกว่า "อริยสัจสี่กขา"

เมื่อปรับปรุงศีลอันเป็นเครื่องระงับความชั่วทางกาย วาจาได้แล้ว ก็ให้เข้ามาปรับปรุงใจ ใจนั้นมีสภาพดิ้นรนกลับกลอก
ไม่อยู่นิ่ง ด้ล้ายสิง ไร้พู่ทงบังคับให้ม่สภาพดงที่นั่นดงเสียก่อน โดยหาอุบายพิทังใจให้รับอยู่ในอารมณ์เดียว คือ
ตัดอะไรก็ให้อยู่ในวัดตุนั้น ไม่สอดส่ายไปวัดตุนั้น ที่เรียกว่า "สมาธิ" หรือเรียกตามชื่อของกรรมฐานว่า
"สมถกรรมฐาน" เป็นอุบายสงบใจ การทำใจให้สงบนี้ จะโดยวิธีใดก็ตาม เรียกว่า สมถะทั้งนั้น
อุบายที่ทำให้สงบระงับในขั้นต้นนี้ พระพุทธเจ้าทรงวางแบบไว้ถึง ๔๐ แบบ จัดเป็นกลุ่มได้ ๗ กลุ่ม

กลุ่มที่ ๑ ฉาไว้ปราบพวกรักสวยรักงาม เรียกว่า "ราตจจริต"

กลุ่มที่ ๒ ฉาไว้ปราบพวกใจร้ายอำมหิต เรียกว่า "โทสจจริต"

กลุ่มที่ ๓ ฉาไว้ปราบพวกหลงงมงาย เรียกว่า "โมหจจริต"

กลุ่มที่ ๔ ฉาไว้ปราบพวกเขื่อง่ายไม่มีเหตุผล เรียกว่า "ตริภราวจจริต"

กลุ่มที่ ๕ ฉาไว้ปราบพวกข่างติดข่างนิก ตัดสินใจไม่เด็ดขาด เรียกว่า "วิตถจจริต"

กลุ่มที่ ๖ ฉาไว้ปราบพวกฉลาดเฉียบแหลม เรียกว่า พุทธจจริต

กลุ่มที่ ๗ เป็นกรรมฐานกลาง ปฏิบัติได้ทุกพวก



เมื่อสามารถระงับใจให้อยู่ในอารมณ์เดียวได้ทนนาน ๆ พองจะข้งานดำเนิวิปัสสนาได้ ที่เรียกว่า ได้ทนนานที่ ๑ - ๒ - ๓ -
๔ ตามลำดับอย่างนี้เรียกว่า "อริยจิตสิกขา" เป็นการเตรียมการนลำดับที่ ๒
แล้วจึงฉาจิตที่มีสมาธิตั้งมั่นจนถึงลำดับทนนานแล้วนี้แหละปวิจยดำเนิวิปัสสนา

ดำว่ "วิปัสสนา" นั้นแปลว่า รัฐแจ้งเห็นจริง หรือ ถ้างพูดตามภาษาขนิมก็เรียกว่า ขอมรับนับถือตามความเป็นจริง
ไม่พินทุกรรมดำนั่นเอง แล้วก็พวกวิปัสสนาลัดทุ้งลัดป่ำ ที่ไม่ยอมปรับปรุงศีล ไม่ปรับปรุงสมาธิที่เรียกว่าสมณะ:
แล้วเอาใจมาเป็นวิปัสสนา เห็นสำเร็จบรรพตพล ชื่อไรชื่อ่นา รับจำนำจำนองกันให้ยุ่งไปหมด
ฉงนนี้เรียกว่าถึงบรรดถึงพลาแล้วหรือ นำมาขยี่หน้าชาวต่างชาติต่างศาสนา เขามาประรังเดี่ยวเดี่ยวเขาทีดำว่ฉาของดีไปหมด

เราอยู่ในเมืองพระพุทธศาสนา มีกำหนดเป็นปีศาจอย่างนี้ ในที่สุดก็ไปทำกิจกรรมมึนงามมากขึ้น

พิทกภิกษุญาปฏิวัติ

เพื่อย่นเวลาว่าให้สั้นเข้า จึงตรงให้ท่านผู้ว่านตรีได้เก็บวิธีพิทกพิทกภิกษุญาเสียเลย
แล้วจึงจะวัดเขียนถึงวิธีเตรียมการไว้ท้ายบท

วภิกษุญาที่ ๑ อภิฤทธิญาณ วภิกษุญาที่ ๑ นี้ ผู้ประสงค์จะพิทกทำที่เรียนกลืน ๑๐

ให้ชำนาญจากอาจารย์ผู้สอนเสียก่อน ตามวิธีพิทกและข้อเสียดลัดต่าง ๆ ให้ง่าย

เมื่อขณะพิทกนั้นถ้ามีอะไรสงสัยให้รีบหรืออาจารย์ อย่าติดสินเองเป็นอันขาด ข้อสำคัญที่สุดก็คือ

เมื่อจะเรียนนั้นดูอาจารย์เสียก่อนว่าดีแล้วหรือเปล่า ถ้าอาจารย์ไม่ดีก็ทิ้งอย่าไปขอเรียนเลย

เคยเห็นพาลูกศิษย์ลูกหาไปพิทกผู้พิทกทาง เลอะเทอะมาแล้ว เมื่อเห็นอาจารย์ดีจริงแล้วก็รีบติด ทำแต่ไม่พาเข้ารกเข้าป่า

เมื่อทำกลืนได้ชำนาญทั้ง ๑๐ อย่างแล้ว ทำที่พิทกษยามเข้ามามตามลำดับตาม และเข้ามตามลำดับกลืน

แล้วเข้ามตามลำดับกลืน แล้วเข้ามตามลำดับกลืน ทำให้ล่องน่องเข้าเมื่อไรเข้ามมาได้ทันที เว้นหรือพอรู้สึกตัวก็เข้ามมาได้ทันที

กำลังเดิน กำลังทำงาน กำลังพูด อ่านหนังสือ ดูคนสว หรือในกิจต่าง ๆ ที่กำลังทำอยู่

เมื่อคิดว่าเราเข้ามามได้ทันที อย่างนี้เรียกว่าได้วภิกษุญาที่ ๑ แสดงฤทธิ์ต่าง ๆ ได้ตามความพอใจ

วภิกษุญาที่ ๒ กิพเสตญาณ ญาณรูปภพนี้ ทำให้เข้ามามในกรรมฐานกองใดกองหนึ่งก็ได้

เป็นกรรมฐานที่วภิกษุญาเป็นบาท คือ กรรมฐานกองนี้ทรงคุณถึงญาณที่ ๔ ท่านผู้ว่านตรองสงฆ์ว่า ทำในกรรมฐานทั้ง

๔๐ กอง ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดังนี้ ทรงคุณไม่เสมอกันหรืออย่างไร ขอตอบว่ากำลังของกรรมฐานทั้ง ๔๐ ไม่เท่ากัน เช่น

อนุสสติ ๓ คือ พุทธานุสสติ ธัมมานุสสติ สังฆานุสสติ เป็นต้น ทรงกำลังได้เพียงอุปจารญาณ กลืน ๑๐

วสุภ ๑๐ จตุราตุ ๔ เป็นต้น ทรงกำลังได้ถึงญาณที่ ๔ ญาณที่ ๔ นี้เป็นญาณที่วภิกษุญาเป็นบาท

เพราะทรงวภิกษุญาไว้ได้

กำลังของกรรมฐานไม่เท่ากันอย่างนี้ ทำบจึงให้ชื่อกรรมฐานเข้ามาม เข้าถึงญาณที่ ๔

แล้วถอยจิตออกจากสมาธิตั้งอยู่เพียงอุปจารญาณ แล้วติดดำเนินถึงเสียงที่ได้ยินมาแล้วในเวลาก่อน ๆ

ในธรรมเราให้ดำเนินถึงเสียงที่ตั้งมาก ๆ เช่น เสียงกลอง เสียงระฆัง เสียงหวูดรถไฟ เรือยนต์

แล้วถอยดำเนินถึงเสียงที่เบาลงมาเป็นลำดับ จนถึงเสียงกระซิบ และเสียงมดปลวก ซึ่งปกติเราจะไม่ได้ยินเสียง

ดำเนินถึงอภินิหารสมาธิ จนเสียงนั้น ๆ ก้องอยู่ ๑ ลายกับเสียงนั้นปรากฏอยู่เฉพาะหน้า และกำลัง

ต่อไปก็ดำเนินถึงเสียงที่วิจิตร ชำนาญ ชำนาญล ว่าแหว จังหวัด และเสียงที่บุดลั่นพูดแล้วในเวลาที่ย่นลงเลยมาแล้ว

เมื่อเสียงนั้น ๆ ปรากฏชัดแล้ว เป็นอันว่าได้ กิพเสตญาณ รูปภพในวภิกษุญาที่ ๒

วภิกษุญาที่ ๓ เจโตปริยญาณ ญาณนี้รู้ใจตนและสัตว์ รู้ว่าเขาติดอะไรอยู่ในขณะนั้นหรือก่อน หรือไปมันต่อไป

เจโตปริยญาณ กิติ จุตูปปาตญาณ กิติ กัง ๒ อย่างนี้ ล้วนเป็นกิ่งก้านของกัมภักขุญาณ

เมื่อก่อนเจริญกัมภักขุญาณ คือ ญาณที่มีความรู้เหมือนตาทิพย์ได้แล้ว ทำสมาธิที่สูงขึ้นถึงญาณที่ ๔

ก็จะได้ใจตนและจตุปปาตญาณเอง ทำกัมภักขุญาณนั้นเป็นญาณที่สร้างให้ติดก่อนญาณอื่น

เพราะเจริญกรรมฐานให้ได้เพียงอุปจารญาณ

คือ เจริญจาลอกกลืน โวภาตกลืน หรือ เตโชภกลืน ใน ๓ อย่างนี้ อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้อุปจารญาณ

แล้วกำหนดจิตว่าต้องการเห็นมรก ก็ถอยจิตจากนิมิตกลืนนั้นเสีย แล้วกำหนดดูมรก ภาพมรกก็ปรากฏ

เมื่อประสงค์จะเห็นสวรรค์และอย่างอื่น ๆ ก็ได้เหมือนกัน การเห็นนั้นจะมีหรือจะติดอนันต์อยู่กับนิมิต

เมื่อเพ่งนิมิตคือ รูปกลืน ถ้าเห็นรูปกลืนชัดเท่าใด

ภาพมรกสวรรค์หรืออย่างอื่นที่เราปรารถนาจะรู้ก็ชัดจนแจ่มใสเท่านั้น เมื่อก่อนเจริญกสิณกองใดกองหนึ่งใจใน ๓

กองนี้ใจได้อุปจารญาณแล้ว พิกกัมภักขุญาณได้แล้ว ให้พยายามทำสมาธิที่สูงขึ้นถึงญาณที่ ๑ - ๒ - ๓ - ๔

โดยลำดับ ท่านจะดีภาพที่เห็นชัดเจนขึ้น และสามารถจรจากกับพวกพรหมเทวดา และภูตพิภพต่างได้ทำ ๆ กับมนุษย์

เมื่อกำหนดจิตตั้งมั่นจนถึงญาณที่ ๔ แล้ว ก็จงรำลึกจิตของตนขึ้น ว่าตนนี้มีภิกษุสงฆ์เป็นต้น

ขณะนั้นกำลังติดถึงเรื่องอะไรอยู่ เรียกว่า "**เจโตปริยญาณ**"

และรู้ต่อไปว่าสัตว์ตัวนี้หรือตน ๆ นี้ ตายไปแล้วไปเกิดที่ไหน สัตว์หรือตนที่เกิดนั้นมาจากไหน อย่างนี้เรียกว่า

"**จตุปปาตญาณ**"

และรู้ต่อไปว่าสัตว์หรือตนที่เกิดนี้เพราะกรรมอะไรที่เป็นบุญหรือเป็นบาปบันดาลให้มาเกิด

มาตายไปแล้วไปตกนรกเพราะกรรมอะไร ไปเกิดบนสวรรค์เพราะกรรมอะไร อย่างนี้เป็นต้น นี้เรียกว่า

"**ยถากัมมุตตาญาณ**"

สามารถรู้เรื่องในอดีตที่ล่วงมาแล้วมาก ๆ เรียกว่า "อดีตัจฉญาณ" รู้เรื่องในอนาคตถัดมาก ๆ เรียกว่า "อนาคตัจฉญาณ" และเมื่อปรารถนาจะรู้เรื่องทวยหลังไปถึงชาติก่อน ๆ นี้ก็รู้ได้ เรียกว่า "บุพพนิวาसानุสสติญาณ"

รวมความแล้วเมื่อเจริญกรรมฐานในภาสิน ๓ อย่างนั้น อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว จนถึงฌานที่ ๔ ก็จะได้ญาณรวมกันทั้งหมด ๗ อย่าง เป็นกรรมฐานที่ได้ทำไมมาก

ปรับเปลี่ยนใจ

ไม่ว่าอะไร จะเป็นบ้าน ตก เรือน ไร่ หรือถนนหนทางก็ตามที่ก่อนจะสร้างให้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา ก็ต้องปรับเปลี่ยน ตกหลักรัก บักขิมกันทรุดเสียก่อน แม้การเจริญอภิญญาปฏิบัติก็เหมือนกัน อยู่ ๆ จะมาปฏิบัติเพื่อทำให้ได้แบบเช่นนี้เป็นนั้น ไม่มีทางสำเร็จแน่ ต้องปรับปรุงกาย วาจา ใจ ให้เข้ามาตรฐานเสียก่อน ถ้ายังรู้จักฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ เป็นขี้ลูกเมียคนอื่น ก็หาเหตุผล ดั้นหล้ามาสุรา หรือยังรู้จักฉ้อฉลริษยาชาวบ้านชาวเมือง สะสมอกโทษ กลับหลัง ทรนนี่นี้เห็นอยู่แล้ว อย่าดีดอ่าปรับสยว่าจะพบอภิญญากับเขา

อภิญญารักตนดี เกลียตตนชั่ว

ฉะนั้น สมัยนี้พวกบักต่าง ๆ เช่น บักเรียน บักศึกษา บักวิทยาศาสตร์ หรือบักศาสนจารย์ ๆ จนกระทั่งนักศาสนจารย์เหล่ามาหา ก็พากันวิพากษ์วิจารณ์ถึงเรื่องนรกสวรรค์ อายากจะรู้ชากจะเห็นด้วยตาตนเอง ทำอชากจะรู้ชากเห็นจริงแล้ว เขยททดลองปฏิบัติได้ลย ขออย่างเดียวทำแต่ให้บักกับหลักสุดสรีให้ได้เสียก่อน ถ้าทำตนเองทำไปให้บักกับหลักสุดสรีไม่ได้แล้ว ก็ควรเลิกพวย เสียเวลาเปล่า ไม่ว่าบักเรียนบักศึกษาหรือบักอะไรทั้งนั้น ถ้าความประพฤติไม่ดีไม่เหมาะสมแล้ว ไร่เรียนหรือสถานที่นั้น ๆ เขาก็จะไม่ต้องการ เรื่องความรู้อะไรหรือตำแหน่งงานก็เป็นอันไม่ได้รับ อภิญญานี้ก็เหมือนกัน ขอให้ทำแต่ให้เหมาะสมเสียก่อน แล้วจึงเข้ามาปฏิบัติ คำว่าทำแต่ให้เหมาะสมนี้ ทำนอ่าดีตนว่า ถ้าได้กับรั้มหรือจะอะไรก็ได้ ชนิดที่กับรั้มหรือจะนี่ ที่เป็นนบนบ่อนเียงพระพุทธรูปศาสนาที่ไม่เอย เวยแล้วแทนที่จะช่วยกันบำรุงพระศาสนา แต่กลับไปตีตลาด ตัดยต ตัดสรรเสรียธิษขอ ปรภาตพระศาสนาแบ่งกับพระพุทธรูป ไม่รดสังเกตุดูแลรักษาไม่ชาก ฉะนั้น การทำแต่ให้เหมาะสมจึงไม่เียงต้องบวย เขาเพียงประพฤติให้ถูกเท่านั้น เป็นพอดีแล้ว

<http://www.wimutti.net>

"ของจริงนี่เป็นไม้ ของพูดดีไม่จริง"

หลวงปู่ดุลย์ อตุล



สมาชิก 6 คน ได้กล่าว "อุมุทกนา" กับคุณ **wellrider** ในข้อความที่เขียนด้านบน

[มโนบุพพังคมา](#) (เมื่อวานนี้), [มหนอง](#) (เมื่อวานนี้), [cacalot](#) (เมื่อวานนี้), [chai_yai](#) (เมื่อวานนี้), [Jeerachai_BK](#) (วันนี้), [TVJ](#) (วันนี้)

[[อ่านสิ่งของการบนเภา](#)] [[ลต่าบเภาของตล](#)]

เมื่อวานนี้, 06:03 PM

#

wellrider
ผู้ร่วมสนับสนุนบริจาค

เป็นอย่างไรกันที่รัก ทำนเห็นแล้วหรือยังว่า ความรู้อะไรหรือชากจะเห็นต่างจากศาสนจารย์ ๆ ที่ทำนเรียนทำนศึกษา เรื่องของศาสนจารย์หนึ่งจะเอาไปบอกกับอีกศาสนจารย์หนึ่งนั้นไม่ได้ ทำนศึกษาวิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ แล้วทำนจะให้รู้ให้เข้าใจในพุทธศาสนาด้วยนั้นนั้นจะได้อย่างไร หรือโดยเฉพาะตนบักด้วยศาสตร์ บักนิศาสตร์ ขึ้นมาศาสนาด้วยก็ยิ่งแล้วกับใหญ่ ไม่มีทางจะรู้จะเข้าใจเรื่องพุทธศาสนาได้ลย เพราะแต่ละศาสนาก็มีความมุ่งหมายไปคนละทาง ศาสตร์ทุกศาสนาต่างโลกนั้น เป็นหลักสุดสรีที่มีความมุ่งหมายให้กว้างขวางไกลออกไปชากตน

ส่วนพุทธศาสนานี้เรียนเข้าหาตน แตกต่างกับราวฟ้ากับดิน ศาสตร์ทางโลกมุ่งวัตถุเป็นสำคัญ



วันที่โพสต์: Jan 2007
ชื่อความ: 2,590
ไฟล์หรือรูปแทน: 0
ได้รับรูปแทน 19,904 ครั้ง ใน 2,108 ไฟล์
พลังการให้คะแนน: 1323

ส่วนพุทธศาสตร์มุ่งนามเป็นสำคัญ ศาสตร์ทางโลกมุ่งสัญญา คือ ความจดจำเป็นสำคัญ
ส่วนบิณฑิยานี้ใช้บ้างในส่วนวิจัยตามสูตร แลมุ่งวิจัยวัตถุ ส่วนพุทธศาสตร์เน้นหนักไปในทางบิณฑิยา ส่วนบิณฑิยานี้ใช้บ้าง
แต่ถือว่าไม่สำคัญนัก เพียงอาศัยเป็นเครื่องทาสีเพื่อช่วยพวงบิณฑิยาเท่านั้น
เพราะเมื่อเนืองเกิดปฏิบัติทางพุทธศาสตร์จึงอาศัยสัญญาเป็นกำลังอยู่ ก็ชื่อว่าเขาผู้นั้นยังเข้าไปถึงพุทธศาสตร์อย่างแท้จริง
สัญญาให้พวงแต่โลกก็ยังมี พลาก็ได้ทางโลกก็มี จะเป็นนามหรือวงบิณฑิยาภิตาม ย่อมยังอยู่ในเขตที่จะเสื่อมสูญได้
เพราะเป็นส่วนที่หยาบและยังไม่เข้าถึงจุดอันของศาสตร์

ต่อเมื่อเราผู้นี้ได้มีโอกาสใช้บิณฑิยาพิจารณาตามกฎของความเป็นจริง ในส่วนที่เป็นรูปและนาม คือ
รู้ชัดรู้แจ้งตามความเป็นจริงในขั้น ๕ เห็นว่าขั้น ๕ นี้ไม่ใช่มิใช่ของเรา เราไม่ใช่มิใช่ของเร เราไม่ใช่มิใช่ของเร ๕
ไม่มีในเรา จนจิตของตมไม่ยึดมั่นถือมั่นในทุกสิ่งทุกอย่างในโลกแล้วนั้นแหละ
เขาผู้นั้นเชื่อว่าถึงจุดอันของพุทธศาสตร์ จะทรงความดีไว้ได้โดยไม่กลับเลือนถอยหลัง
ข้อเท็จจริงในพุทธศาสตร์เป็นอย่างนี้ บอกท่านผู้สนใจในพุทธศาสตร์โปรดทำความเข้าใจเสียใหม่
มีชื่อว่าท่านนั่งนึกนอนนึกถึงคำสอนของพระพุทธเจ้า ปรากรเรื่องสวรรค์ นรก หรือตายแล้วไปไหน
เกิดใหม่หรือไม่เกิด โลกหน้ามีจริงหรือไม่ ทำอย่างไรจึงจะปฏิบัติเห็นโลกใหม่ คนและสัตว์ตายแล้วไปไหน
นรกมีจริงหรือไม่ สวรรค์มีจริงหรือไม่

เรื่องอย่างนี้ถ้าท่านฟังสงัดแต่เน็ดคิดหรืออ่านตำรับตำรา ต่อให้ท่านอ่านพระไตรปิฎกหมดเป็นพัน ๆ ชุด ท่านก็ไม่มีความรู้โดย
เพราะการเน็ดคิดและเน็ดอ่านแต่เพียงอ่านตำรานั้น ก็ไม่แตกต่างอะไรกับแม่ครัวที่ซื้อตำราทำข้าวต้มมาอ่านแล้วอ่านอีก จนตำราขาด
แม่แต่ตำรับ ตำรับน้ำปลาซึ่งเป็นอาหารหน้าปากดอกไม้เน็ดกิน นึ่งหิวนี้จึงอยากจนน้ำปลาหรืออึกอู้นั่นเอง
พลที่งัดกินอาหารนั้นต้องลองทำ ทำตามตำรานั้นแหละ และก็จะวังงายพันตำรา ในตำราเขาบอกว่ายากกับรสเปรี้ยวให้ใส่ส้ม
อยากกับรสเค็มให้ใส่เกลือหรือน้ำปลา อยากกับรสหวานให้ใส่น้ำตาล ถ้าราพินตำราตรีสูตรตัวเอง อยากกับรสเค็มเอาเวลาใส่ไปใส่
อยากกับเปรี้ยวเอาเวลาเกลือไปใส่ อยากกับหวานเอาเวลาเกลือหรือส้มไปใส่ ลองหลับตาเน็ดดูต่อว่ารสชาติมันจะเป็นอย่างไร
ในที่สุดก็เหนื่อยเปล่า เหนื่อยเสีย เวลาที่เสีย กินก็ไม่ได้ ในที่สุดก็ทักทั้ง เสียหมดทั้งเวลาและทรัพย์สินสมบัติ ถ้าปรุงอาหารรับแขกด้วย
ก็เลยพาเสียชื่อเสียงอีกด้วย เสียกับใหญ่ใหญ่ไรไม่ได้

เรื่องศาสตร์ทางพรศาสตร์ก็เหมือนกัน เมื่อท่านประสงค์จะเรียนรู้ปฏิบัติให้ถึงแล้ว ต้องเลือกตำราให้ถูกต้อง
ถ้าจะเรียนกับครูอาจารย์ ก็ควรเรียนกับครูอาจารย์ชนิดที่เขารู้ได้ผลมาแล้ว อย่าไปหลงเชื่อหลงงมงายพรศาสตร์
หรือพวกสร้างสำนักตักลาภตีพาล เมื่อท่านเข้าไปสำนักใดเพื่อนบวชถวายชีวิต จมอมตัวเป็นลูกศิษย์ลูกหา
ขอให้พิจารณาตรวจสอบตราเสียให้แน่นอนเสียก่อน ถ้าอาจารย์เป็นเครื่องพิสูจน์ได้
ก็อาจกุมพรักสูตรหรือวิสุทธธรรมเป็นปรกสำหรับวัด

ต่อต่ออาจารย์เสียก่อนว่า ยังรู้จักจักรวาลวิชาเขาบ้านไหน ยังชอบสะสมทรัพย์สมบัติไหม ยังมีจิตพยานาคเน็ดใหม่
ครหาโดยธรรมหรือไม่ มีความเมตตาปราณีคนและสัตว์หรือไม่ แล้วถามเรื่องกรรมฐานว่าท่านมีกรรมฐานที่แบบ
การให้กรรมฐานท่านให้เหมือนกันหมดทุกคนหรือให้กรรมฐานตามอุปนิสัย ถ้ามีแต่เพียงกรรมฐานอย่างเดียว ก็ตน ๆ ใจก็เหมือนกัน
ไม่แยกกรรมฐานตามจริตหรือยังรู้จักจักรวาลวิชา ยังโลกไม่กินสะสมทรัพย์สมบัติ ชาติเมตตาปราณีแล้ว รับทวยหลังต่อ:
อย่าอยู่ช้าเลย ท่านนี้เสียไปบวชรับเข้าแล้ว ดีมีดีด้วยต่างกษัตริย์มีจะตะตบเวลาตาย

และพิพาสังรู้โลกอื่นก็เหมือนกัน สมมติว่าท่านได้อาจารย์ที่ดีแล้ว ท่านก็ต้องปฏิบัติปฏิบัติชอบตามคำแนะนำของอาจารย์
ถ้าทำได้ตามนั้นนั่น หมายถึงการเตรียมตัวตามอุทุมพรักสูตร ว่าเป็นส่วนที่พระพุทธเจ้าให้ไว้ ทำตามในส่วนที่พระองค์แนะนำให้ทำ
อย่าให้ขาดตกพร่อง เพียง ๙๐ วันเท่านั้น มีครั้งที่ท่านจะพบกับกัมพจักขุญาณเบื้องต้น แล้วท่านไม่ละวิริยอุตสาหะ:
อภิณฑิยาจะเป็นของท่านทั้งหมดภายใน ๓ ปี ต่อจากนั้นท่านก็ศึกษาวิปัสสนาญาณต่อไป
แล้วอาศัยอภิณฑิยาเป็นเพื่อนช่วยวิจัยตัววิปัสสนา อย่างช้า ๆ ๗ ปี ท่านจะจบกิจในพรศาสตร์มาคือถึงพระนิพพาน เขาให้ทำจริงต่อ:
อย่าจริงแต่พูด อย่างช้า ๆ ในโลก ๙๘ สรรเสริญ สุข แล้วจะพบของจริง ถ้าท่านดีแต่พูด ดีแต่วิจารณ์
มันก็มีต่างอะไรกับสุนัขเหินเข้าบ้าน

ความจริงกัมพจักขุญาณนี้ มีชื่อว่าต้องปฏิบัติตามแบบกลืนอย่างค่อย ๆ ถึงจะถึงได้ จะปฏิบัติในกรรมฐาน ๔๐ กองใดกองหนึ่งก็ได้
แต่ทั้งนี้ปฏิบัติต้องฉลาด หรือมีอาจารย์ผู้แนะนำที่ถูกต้อง เมื่อได้กรรมฐานถึงอุปรามธัมแล้วให้พินาสัยกัมพจักขุญาณเลย
ภายใน ๑ เดือนถึงจะงานได้บ้าง ถึงแม้ยังไม่ถึงที่สุด ก็พอแก้ความสงสัยเสียได้



กรรมฐาน ๕๐ ตามจริต

ได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า กรรมฐาน ๕๐ กัณฑ์ แบ่งออกเป็น ๗ กอง

เพื่อปราบกิเลสที่เข้ามารบกวนใจแต่ละอย่างตามความสามารถของกรรมฐานนั้น ๆ ต่อไปนี้จึงจัดบอกชื่อและอาการของจริตนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ราคะจริต จริตนี้ถ้าสิ่งใจใคร่แล้ว ทำให้เขาผู้นั้นรักสวยรักงาม ไม่ว่าอะไรต้องสวยต้องสะอาดทั้งนั้น เวลาจะมอบแบบไม่ได้ แม้แต่บางจะป่ทำงานทำการ ซึ่งไม่ช่วยลาอวดสวยอวดงาม แต่พวกมีราคะจริตสิ่งนี้ก็ต้องหัวฟูหน้าหงาย ริดเสื้อผ่าที่ร้อยร้อย รวงเก๋ต้องขี้ติให้ขี้มันนั้น แต่หง่าด้วยแสบหอมน้ำมันหอมไปทำงาน อาการเขาเป็นอย่างนี้ เมื่อจิตใจชอบอย่างนั้นเป็นกิเลสเครื่องผูกตรึงเกาะ: กัดกันความดี ทำนุให้กรรมฐานที่ทำสิ่งพอจะปราบจริตนี้ด้วยกรรมฐาน ๑๑ อย่าง คือ อสุภกัณฑ์ ๑๐ อย่าง และ เถนกายตตานุสสติ ๑ รวมเป็น ๑๑ อย่าง

๒. โกรธจริต จริตนี้เมื่อสิ่งใจแล้ว จกหลายเป็นดบพื้นเสียเสมอ ๆ โกรธริ้วด้วยมด ใจดวงหงุดหงิด วิจารณ์ที่โกรธ วิจารณ์ย่อยที่โกรธ เป็นดบเจ้าอารมณ์ ทำงานทำการหยาบ เวลาวิจัยดั่งกับไม่ได้ เดี๋ยวแรงพูดเสียงดัง ทำนุให้ปราบกิเลสประเภทโกรธนี้ด้วย พรหมวิหาร ๕ และ วรรณกสิณ ๕ รวมเป็น ๘ อย่าง

๓. โมหะจริต มีอาการหลงใหลฟุ้งฝัน ขี้หลงขี้ลืม รวงแหวน เก็บเล็กเก็บน้อย หยุบ ๆ หยุบ ๆ แม้แต่ตบกระต่ายหรือพอฮิมไม่สิ ๑ น้อย ๆ ก็เก็บ เรื่องข้าวของแกล้งจงด่างงำ มีความเสียตนเสียตาย เป็นเจ้าเรือนฟ้าชี้รัวหลายพันแต่ยอนไม่ได้ ๓ วัน ๓ คืน

๔. วิตถกจริต เป็นดบช่างตริช่างตรง ช่างตดตช่างน้า มีเรื่องวิจารณ์ดึกก็ตดตึกน้า พูดแล้วพูดอีกจนชาวบ้านรำคาญ ไม่กล้าตดตสิ่นใจ ดบประเภทนี้ถ้าเป็นหมอ ดบนี้ตายหมด เพราะไม่เนืองว่างวางฮาวริต มีติดเม้นักเสียจนสายกินดวง ถ้าเป็นหัวหน้าฝ่ายดับเพลิงไฟก็ไหม้หมดโลก เพราะทำได้ข่าว่าไฟไหม้ถึงมีวิชาการ วางแผนเสียจนไฟไหม้ไปเอง เรื่องบ้านปราดเปรียว ไตรได้ไว้เป็นสามหรือกรรยา ก็ต้องเป็นดบอารมณ์ขี้บจริง ๆ เมื่อนั้นแล้วมีหวังแยกทางกันดิน จริตทั้ง ๒ นี้ ทำนุให้แก้ด้วย จานาปานุสสติกรรมฐาน

๕. ตร์ภราจจริต จริตนี้เมื่อเข้าสิ่งใจใคร่ ดบนี้จกลายเป็นดบเรื่องง่าย ซึ่งไม่มีเหตุมีผล มีลักษณะตรงกันข้ามกับ วิตถกจริต รายนี้ไม่ใคร่เรื่องใคร่ แต่รายนี้เมื่อมีครูด ไตรพูดให้ฟังเป็นชื่อทั้งนั้น ชื่อโดยปราศจากเหตุผล ที่ถูกทรวกถูกตมก็ดบแบบนั้นแหละ จริตนี้ทำนุให้จรัญ อนุสสติ ๖ ประการ คือ พุทธานุสสติ ธัมมานุสสติ สังฆานุสสติ สีลานุสสติ จาตานุสสติ และ เทวตานุสสติ รวม ๖ ประการด้วยกัน

๖. พุทธจริต จริตนี้ทำใจให้ฉลาดเฉียบแหลม เพื่องใจใคร่จะรู้ก็ตามหรือจะรู้วิชาอันวิเศษการเพียงแต่กับขั้ว ดบที่มีจริตนี้เข้าใจความละเอียด สามารถอธิบายความพิสดารในหัวข้อนั้นได้ โดยมีดวงอาทิตย์ตำรับตำรา จริตนี้ทำนุให้จรัญ มรณานุสสติ อุปสมานุสสติ จาหารูปกุศลสัณญา จตุราตวปฏิฐาน ๔ หรือกรรมฐานอีก ๑๐ อย่าง คือ อรูป ๕ กุศลกสิณ ๕ อาปิกสิณ ๑ และ จาตกสิณ ๑ รวมเป็น ๑๐ ประเภทจรัตทุกจริต ไม่เสียคน ไตรจรัญ คือ นำไปปฏิบัติก็ได้ มีหวังสำเร็จทั้งนั้น ที่เขียงเรื่องจริต และกรรมฐานที่เหมาะสมกับจริตนี้ ยังไม่ได้ติดใจหรือรู้ละเอียด ประสงค์เพื่องให้รู้ว่าเป็นเรื่องมีวิถอาจารย์ หรือสำนักที่จะเข้าไปศึกษา ถ้าเขามีความรู้นั้นจะสามารถให้กรรมฐานได้ถูกต้องตามนี้ที่เรียนกับเขาได้ ถ้าตามเรื่องจริตไม่รู้ กรรมฐานที่เหมาะสมกับจริตก็ไม่เข้าใจ มีกรรมฐานอย่างเดียวกัน ไตรจะมีวิธีดอวิธีตาม ให้กรรมฐานอย่างเดียวกัน แต่ถ้าเขาให้กรรมฐานเป็นกรรมฐานกลางก็พอใช้ได้ แต่ถึงแม้ว่าจะให้กรรมฐานกลางได้ แต่ไม่เข้าใจก็อารมณ์ของใจตามอำนาจจริตแล้ว ก็อย่าไปเรียนเสียเวลาเปล่า แต่ให้เรียนอยู่ด้วยสักหนึ่เขาดีก็ยังไม่ติดใจหรอก นอกจากเสียเวลาเปล่า ดีไม่ตั้งใจทำเป็นวิชาปฏิบัติเลยจนรกไปก็ได้ ตัวอย่างในปัจจุบันนี้ก็มีเยอะ ลองสอบถามดูพอจะพอไม่น้อยที่เดียว

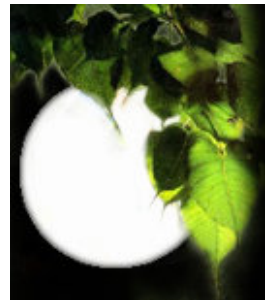
กสิณ ๓ เป็นบาทของกัพภักขุญาณ

ต่อไปนี้จะได้มาถึงวิธีปฏิบัติในกสิณ ๓ อย่าง คือ **๓๒.กสิณ ๓ โลกกสิณ จาโลกกสิณ ๓**

อย่างนี้แต่เพียงพอเป็นทางปฏิบัติ เพื่อบำเพ็ญเพื่อได้กัพภักขุญาณ แต่ก่อนอย่าลืมว่าการปฏิบัติกรรมฐานจะต้องหาครูผู้สอน ถ้าทำเองโดยไม่มีครูแนะนำจะควบคุมแล้ว ติบตึงจะเกิดสำเร็จเรียกว่าความเป็นจริง ตัวอย่างในปัจจุบันนี้เป็นน้อย พอเห็นวิธี ๓ หน่อ ๓ ก็คิดว่าสำเร็จเสียแล้วเลยไม่พบติบตึง

ขณะที่เขียนหนังสือนี้ยังมีนักปฏิบัติกลุ่มหนึ่งมากมาว่า "ฉันได้ไปสอบกับครูผู้สอน คุณครูบอกว่าได้ดวงธรรมแล้ว ท่านช่วยตรวจด้วยเถิดว่าฉันได้แค่ไหนแล้ว?" ทำเอาข้าพเจ้างงจนตอเข็งไปเลย ไม่มีแบบมีเพื่อนที่คนที่ปฏิบัติถึงธรรมแล้ว กลับไม่รู้ว่ามีได้ ไพลินมาก ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นปัจเจกตัตถ์ เมื่อได้แล้วต้องรู้อย่าง ไม่ใช่ไปหวังใจให้คนอื่นช่วยบอก แล้วครูอาจารย์เป็นเครื่องวัดว่าลูกศิษย์ยึดดวงธรรม ในเมื่อจำตัวเองก็ยังไม่รู้เรื่องรูปร่างลักษณะ ข้าพเจ้าได้นิฉัยคุณเห็นว่า ก. ข. ยังไม่ระลึกถูกละ จึงย้อนถามว่าใครเป็นครู ท่านกลุ่มนั้นก็บอกครูเหล่านั้นว่า ท่านถึงระลึกการสอบกับเขาให้ทราบ ดูแล้วยังไม่ถูกไม่ตรงเสียแล้ว เสียตาธรรมของพระพุทธเจ้า สงสารพระพุทธเจ้า อดสำหรับสอนเสียเป็นธรรมดาเป็นจริง กวบลิ้มกอบตาสย แต่ลูกศิษย์ลูกหาไม่ได้เชื่อฟัง กลับเอาลัทธิหลอกลวงมาไว้ แล้วแอบอ้างเอาพระนามของพระองค์มารับรอง นำสงสารแท้ ๆ ธรรมที่ว่าสอบได้นั้น เขาบอกว่า เห็นดวงเล็กบ้างใหญ่บ้าง เห็นพระบ้าง ไร่! นำสงสารของทำนองนี้ยังไกลต่อคำว่าได้วิเศษหลายท่านทำ ท่านระวังไว้! ติบตึงไปพบครูจริงแบบนั้นเข้าจะลำบาก กัพภักขุญาณนี้ ความเป็นจริงแล้วอาจจะได้จากกรรมฐานของอื่นก็ได้ ไม่เฉพาะกสิณ ๓ อย่างนี้ เมื่อทำสมาธิถึงแล้ว และรู้วิธีปฏิบัติแก่กรรมฐานของอื่นก็ทำกัพภักขุญาณให้บังเกิดได้ แต่ที่แนะนำไว้ในที่นี้ให้ปฏิบัติในกสิณ ๓ ก็เพราะว่ากสิณ ๓ นี้เป็นบาทของกัพภักขุญาณโดยตรง และตามตำรับวิสุทธิธรรมด ก่อมาไว้ไวอย่างนี้ ก็เขียนไปตามท่าน แต่ถ้าใครตามได้ต้นนั้นก็ได้กัพภักขุญาณจริง

จาโลกกสิณ กสิณของนี้ ตามวิสุทธิธรรมดท่านกล่าวว่า เป็นกสิณที่เหมาะสมแก่กัพภักขุญาณที่สุด มีวิธีปฏิบัติดังต่อไปนี้
ในวิสุทธิธรรมดท่านกล่าวไว้ดังต่อไปนี้ พุโธที่โดยตรัย จาโลกกสิณ มาแต่ชาติก่อน
ชาตินี้มีเพียงแสงดูแสงจันทร์หรือแสงดวงอาทิตย์ที่ส่องลอดช่องพามาเท่านั้น ก็สำนึก "อุตตหณิมิต" (คือรูปนั้นติดตาแม้หลับแล้วก็ยังเห็นภาพนั้นติดตาติดตาอยู่ เรียกว่า "อุตตหณิมิต") และ "ปฏิกาตนิมิต" (คือเห็นแสงนั้นสว่างสวดย่างแสงดาวประกายพรึก สว่างจ้าเหมือนสีมตาเห็นดวงอาทิตย์) ได้ง่ายตาย สำหรับผู้ที่ฝึกหัดใหม่ก็นำให้ฟังดูแสงจันทร์แสงอาทิตย์ที่ส่องลงมาตามช่องพามาเป็นแสงกลม สีมตามองดูแล้วตั้งใจจดจำไว้ว่าแสงที่ส่องลงนั้นเป็นอย่างไร มีรูปตัวลักษณะอย่างไร แล้วปริกรรมว่า โลกัสส ๓ หรือภาวนาว่า จาโลก ๓ อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ จนกว่าภาพนั้นจะติดตา คือ ภาพมาไปด้วย นึกถึงภาพนั้นไปด้วย เมื่อภาพนั้นติดตาแล้วก็ให้กำหนดใจว่าภาพนั้นจะหายไป เมื่อภาพนั้นหายไป ก็นึกให้สีกล ภาพนั้นก็สีกล นึกว่าภาพนั้นสูงขึ้นไป ภาพนั้นก็สูงขึ้น นึกว่าภาพนั้นต่ำลง ภาพนั้นก็ต่ำลง อย่างนี้เรียกว่าได้ "อุตตหณิมิต" เป็นอุปจารสมธิ ถึงอุปจารภวน ต้องให้ตั้งจริง ๆ นึกขึ้นมาก็ต้องเห็นอย่างนั้นเป็นอย่างนั้น แม้ไม่มีแสงให้ดูภาพนั้นก็ยังคงติดตาติดใจอยู่



และเมื่อต้องการจะเห็นภาพนั้นเมื่อไร คือ เมื่อกำลังว่างต้องการเห็นต้องการบังคับ ก็เห็นได้ดังเดิมได้ เมื่อกำลังเหนื่อย เมื่อหัวเมื่อต้นเมอนใหม่ ๆ เห็นได้ดังเดิมได้ทุกขณะทุกเวลา จึงชื่อว่า ได้อุตตหณิมิตแท้ๆ ทั่วไปให้พิจารณาอย่างนั้นจนชำนาญ จนได้ "ปฏิกาตนิมิต" คือ เห็นแสงสว่างพุ่งใสเป็นแท่งมาทับ ๑ แสงมาจบรวมกันอยู่ ๑ แสงดวงจันทร์หรือดวงอาทิตย์ที่มองเห็นในขณะสีมตา อย่างนี้เรียกว่า "ปฏิกาตนิมิต"

เมื่อได้ปฏิกาตนิมิตแล้วก็ชื่อว่าจิตสมดวงแก่การที่จะได้ "กัพภักขุญาณ" เมื่อประสงค์จะเห็นวิธีให้ฟังนิมิตนั้นก่อน เมื่อเห็นนิมิตชัดเจนแล้ว ให้กำหนดจิตว่า ขอภาพนิมิตจงหายไป ภาพที่ต้องการจงปรากฏขึ้น เพียงเท่านั้นภาพที่ต้องการก็ปรากฏขึ้น จะเป็นภาพนรก สวรรค์ พรหมโลก หรือชาติที่ตายไป และจะเป็นอะไรก็ได้ เมื่อได้แล้วให้พิจารณาว่า จะไปชำนานและดลส่องแล้วใช้กันไปต่อกุศล:

สำหรับข้าพเจ้าเห็นว่าควรจัดให้ห้องทั้งสี่และห้า เพราะเป็นประโยชน์มาก เพราะว่าถ้าเราอยาการู้วิธี
 ในคนที่คุยกับเพื่อนหรือไปเ็นระหว่างคนมาก ถ้าเข้าไปหลับตาอยู่ เขาจะคิดว่าเรานี้ทำทางตรงไม่ใครตรง
 ติบผิดพวกจะพาส่งโรงพยาบาลมาเสียก็ได้ เพราะฉะนั้น ควรฝึกให้ห้องเสียทั้งสองอย่าง ทั้งสี่และห้า
 ฉะนั้น! แนะนำไว้แบบเดียวก็พอจะดีไม่ยุ่ง ก็พจนานุกรมนี้มีประโยชน์มาก เหมาะแก่การพิสูจน์ประวัติต่าง ๆ เช่น พระพุทธบาท
 ปฐมจตุส หรือเรื่องราวเก่า ๆ ที่สงสัย ถ้าปรารถนาจะรู้แล้วรู้ได้ลย ภาพเก่า ๆ จะปรากฏคล้ายดูภาพยนตร์
 พร้อมทั้งรู้เรื่องราวอื่น ๆ ที่สนใจก็ไปในตัวเสร็จ แต่ระวังอย่าให้ถูกทาง อย่างนำไปใช้ในทางลามก ถ้าทำอย่างนั้นจะเสื่อมเร็ว
 ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านผู้อ่านทุกท่าน ...สวัสดี*

ที่มา
<http://www.putthawutt.com/html/power1001.htm>

<http://www.wimutti.net>

"ของจริงนี่งั้นนี่" ของพุทธที่ไม่จริง"

หลวงปู่ดุลย์ อตุล



สมาชิก 5 คน ได้กล่าว "อนุโมทนา" กับคุณ **wellrider** ในข้อความที่เขียนด้านบน

[มโนปุพพังคมา](#) (เมื่อวานนี้), [ภัทรจิตต](#) (เมื่อวานนี้), [cacalot](#) (เมื่อวานนี้), [chai_yai](#) (เมื่อวานนี้), [TVJ](#) (วันนี้)

[[อ่านแสดงการอนุโมทนา](#)]

เมื่อวานนี้, 06:06 PM

#

wellrider

ผู้ร่วมสนับสนุนบริจาค



วันที่สมัคร: Jan 2007

ข้อความ: 2,590

ได้ใจอนุโมทนา: 0

ได้รับอนุโมทนา 19,904 ครั้ง ใน 2,108 โพสต์

พลังการให้คะแนน: 1323

หลวงพ่อดุ้ยท่านพูดว่า

"อภิญาทจริง ๆ บรรดาท่านพุทธบริษัท อาจจะทำให้เป็นสาธารณะ ต่อเมื่อถึง " พ.ศ. ๒๕๕๓ "

"ตอนนั้นถ้าฉันมีก็พอ จะสามารถทำอภิญาทก็ได้ เวลานี้จึงดีเป็นบุคคลบางคน อย่างนักที่เรียนที่โรงเรียนสวนกุหลาบ

เวลานี้รอสามารถใช้กำลังอภิญาทได้บางส่วน คือ ไปไหนก็ไปทั้งตัว จึงไม่รก ไปสวรรค์ ไปพรหมโลก ก็ยกตัวร่างกายไปเลย

แต่ถ้ากำลังของอภิญาทจริง ๆ ยังใช้ไม่ได้ ใช่ว่าจะพาไปแต่รู้

จาก

<http://larndham.net/index.php?showtopic=12028&st=140>

<http://www.wimutti.net>

"ของจริงนี่งั้นนี่" ของพุทธที่ไม่จริง"

หลวงปู่ดุลย์ อตุล



สมาชิก 3 คน ได้กล่าว "อนุโมทนา" กับคุณ **wellrider** ในข้อความที่เขียนด้านบน

[มโนปุพพังคมา](#) (เมื่อวานนี้), [เมฆง](#) (เมื่อวานนี้), [cacalot](#) (เมื่อวานนี้)

[[อ่านแสดงการอนุโมทนา](#)]

วันนี้, 09:42 AM

#4

wara43

ทีม พู่ทะเลแกเลอรี่



เข้ามาครั้งแรก: วันนี้ 09:44 AM
วันที่สมัคร: Apr 2006
ข้อความ: 4,697
ไลค์/ตอบ: 5,982
ได้รับบู๊ตเมก 30,620 ครั้ง ใน 4,100 ไฟว
พลังการให้คะแนน: 1887



ขอกราบโมทนาสาธุครับ สาธุ...

ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี
พระธรรมนี้แหละย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

มีภาพสวยๆ อยู่ที่ห้อง "แกเลอรี่" มากมาย สนใจโปรดภาพ

นำไปได้เลยครับ

คลิกที่นี่

<http://www.palungjit.com/buddhism/gallery/>



Tags

Edit Tags

ไม่มี

ตอบแบบรวดเร็ว

ข้อความ:

ตัวเลือก

แจ้งข้อความเตือนใหม่? แสดงรายชื่อเป็นของคุณ

ส่งข้อความ เลือกตอบเป็นรูปแบบ

« [กระทู้แล้วมา](#) | [กระทู้ต่อไป](#) »

ขณะนี้มีคนกำลังดูกระทู้นี้อยู่ : 3 คน (เป็นสมาชิก 1 คน และ บุคคลทั่วไป 2 คน)

[[แนะนำเรื่องเด่น](#)]

[Jeerachai_BK](#)

กฎการส่งข้อความ

You **may** post new threadsYou **may** post repliesYou **may** post attachmentsYou **may** edit your posts[BB code](#) is ๒๒๓[Smilies](#) are ๒๒๓[\[IMG\]](#) code is ๒๒๓

HTML code is ๒๒๓

เวลาทั้งหมดอยู่ในเขตเวลา GMT +7 และเวลาในขณะนี้คือ 09:46 AM

-- ไทย (Thai)



ติดต่อกับงาน - พลังจิต - เอกสารเก่า - ไปบนสุด

[พลังจิต](#) [หน้าแรก](#) | [พระไตรปิฎก](#) | [รวมเสียงพระธรรมเทศนา](#) | [ศูนย์รูปพุทธศาสนา](#) | [พจนานุกรม](#) |
[วัดไทยทั่วโลก](#) |
[สารบัญเว็บ](#) | [รวมคำสอนหลวงพ่อดำ](#) | [อภิญาปฐนิต](#) | [คู่มือการฝึกสมาธิ](#) | [จ.ไร](#) |
[พุทธศาสนาจากพระโอษฐ์](#)
| [เว็บบอร์ด](#) | [Music board](#) | [Blog Club](#) | [ศูนย์รูปทั่วไป](#) | [Gallery](#) | [ไทย keyboard](#) |

vBulletin Copyright © 2000 - 2006, Jelsoft Enterprises Ltd Palungjit.com 1 April 2003 - 2008

Page generated in 0.35916 seconds with 88 queries